

BIJBEL SEMINAR

PROFETEN VAN HET NIEUWE TESTAMENT

Bij het woord "profeet" denkt men onwillekeurig aan het Oude Testament, maar wij vinden deze instelling ook in het nieuwe Testament terug. Immers, profetie is de bekendmaking van Gods wil aan de mens. Wanneer er nu perioden zijn, waarin de mensen behoefte hadden aan openbaring van de zijde van God, dan zijn dat o.a. de tijd van Christus en de apostelen, en de tijd van het einde, de tijd voorafgaande aan Jezus' Wederkomst.

In de eerste plaats kunnen wij alle apostelen zien als profeten, door God gezonden, ook al vinden wij niet steeds profetiën in het Nieuwe Testament van hun hand vermeld, of ook al worden zij niet als zodanig betiteld. Dit laatste is trouwens nooit het geval. Petrus bv. en Paulus worden geen "profeten" genoemd, alhoewel beiden profetieën hebben gebracht, evenals verschillende andere apostelen.

Nu is er één figuur, die hier uitspringt en die wij bij uitstek als een profetische verschijning in het Nieuwe Testament kunnen aanmerken: dat is de apostel Johannes, de auteur van het gelijknamige Evangelie en van de 3 brieven, maar die ook door Gods Geest gebruikt is voor het op schrift stellen van de Openbaring, het laatste boek van de Bijbel. In dit boek vinden wij profetie in de meest uitgebreide en ruime zin van het woord. Het is zowel toekomst-voorspelling als de bekendmaking van Gods wil.

Maar ook de vier Evangelisten hebben dikwijls gediend als spreekbuis voor de Geest der Profetie. Verder vinden wij in de brieven van Paulus allerlei openbaringen, uitspraken en leerstellingen, die duidelijk een profetisch karakter hebben. Zo is er niet steeds een duidelijke lijn te trekken tussen het begrip "apostel" en "profeet".

Andere Nieuw Testamentische profeten zijn:

Simeon (Lukas 2:25-35, NT 73, 74) heeft profetische gaven.

Anna de profetes, die Jezus in de tempel begroette en die in hetzelfde hoofdstuk vermeld wordt (2:26-38, NT 74).

De dochters van de evangelist Filippus, genoemd in Handelingen 21:8 (NT 171).

Agabus, Handelingen 11:28 (NT 158); Handelingen 21:10-14 (NT 171).

Met het einde van de boeken van het Nieuwe Testament is echter de profetie niet voorbij. Dit is een gave aan de Gemeente, die zal voortduren tot "Jezus Wederkomst"; zie 1 Korinthiërs 12:9 (NT 209); 12:29 (NT 210); 14:1-40 (NT 210-212).

Zo kunnen wij verwachten, dat ook in onze tijd de profetie haar werk doen zal en een kenmerk is van de ware Gemeente.